

S A P I N É P E

A HARGITA NÉPE ÉS A SAPIENTIA – EMTE KÖZÖS ROVATA

Beszélgetés Karda Beáta könyvtárossal, volt bölcsész szakos hallgatóval

Idegennyelv-ismerettől a programszervezésig

Több mint könyveket tároló hely, a könyvtár ma már valódi közösségi tér, vallja Karda Beáta volt bölcsész szakos hallgató, aki jelenleg a Kájoni János Megyei Könyvtárban dolgozik. Az egykori sapientias diákkal tanulmányairól, egyetemista éveiről, pályaválasztásról, és nem utolsósorban a könyvtáros szakmáról beszélgettünk.

– Mikor és hol végezte tanulmányait?

– A Sapientia – EMTE Csíkszeredai Karán végeztem 2015-ben a Román nyelv és irodalom – angol nyelv és irodalom alapszakon, majd az ezt követő két évben ugyanitt részt vettem a Fordító és tolmács mesterképzésen.

– Összességében hogyan élte meg egyetemi éveit? Milyen tapasztalatokat szerzett?

– Az első gondolatom a kérdés hallatán, hogy vagány volt. Nem hiszem, hogy bármiről lemaradtam volna azért, mert nem nagyobb egyetemi várost választottam. Az egyetemi élet elsősorban attól lesz jó, mi magunk mennyit teszünk bele. A Sapientian rengeteg programot szerveztek a diákok és tanárok egyaránt, ami összekovácsolja az embereket és akár életre szóló barátságok köttetnek. Ez egy másik előnye a családi hangulatnak, ami a Sapientiat jellemzi.

– Milyen előnyeit vagy hátrányait tapasztalta annak, hogy a Sapientian végzett?

– Semmilyen hátrányt nem tapasztaltam. Ennyi év után is úgy gondolom, minőségi oktatásban részesültem, hiszen az

FOTÓ: KARDA BEÁTA ARCHÍVUMA

ott tanultakat ma is használom. Ugyanakkor biztonságérzetet ad, hogy szakmai kérdésekben most is bátran fordulhatok segítőkész tanárainhoz. Ez nekem sokat jelent. Számomra újabb előny volt, hogy az Erasmus+ cserediákprogramok nyújtotta lehetőségek léteznek. Ezeket érdemes kihasználni, tapasztalatot gyűjteni.

– Ha most kezdené az egyetemet, ugyanezt a szakot választaná?

– Valószínűleg nem, mégpedig azért nem, mert most már több önismerettel rendelkezem és tudatosabb vagyok abban, hogy mivel szeretnék foglalkozni és milyen képességeim vannak. Nem bánom, hogy ezt a szakot választottam, de ha újrakezdhetném ezzel a tudással, egyéniségemhez találóbb képzés mellett döntenék.

– Kinek ajánlja a Román nyelv és irodalom – angol nyelv és irodalom szakot?

– Mindazoknak, akik szeretik a nyelveket, szívesen fejlesztenék nyelvtudásukat és bővítenék irodalmi ismereteiket. Nemcsak a pedagógiai pá-

lya iránt érdeklődők számára jó választás. Igazából számos elhelyezkedési lehetőséget biztosít, hiszen minden munkakör betöltésénél előny az idegen nyelvek ismerete. Az alapképzést meg lehet fűszerezni a fordító–tolmács mesterképzéssel, mely további távlatokat nyit meg.

– Jelenleg hol dolgozik? Munkájának milyen pozitívumait, esetleges negatívumait emelné ki?

– A csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtárban dolgozom könyvtárosként. Szeretem a munkámat és a munkakörnyezetet, szívesen megyek be dolgozni. Amióta a könyvtárban dolgozom, nincs „hétfő-szindrómám”, ez mindenképp pozitívum. Negatívumként a különböző korlátozásokat említeném, amelyek olykor akadályozzák a hatékony munkavégzést.

– Gondolkodott más szakmákon is? Miért emellett döntött?

– Igen, gondolkodtam és gondolkodom most is, mert a pályaválasztás is olyan, mint a párkapcsolat: nem minden-

ki találja meg elsősorban az igazit, a hozzá illőt. Azért döntöttem a könyvtáros szakma mellett, mert az alapképzés alatt két hónapot Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában töltöttem. Szakmai gyakorlaton voltam. Az ott szerzett pozitív tapasztalatok meghatározók voltak számomra, beleszerettem a könyvtáros szakmába.

– Mi mindent jelent a könyvtáros szakma? Ha jól tudom, Ön gyerekeknek is szervez programokat.

– A könyvtár alapszolgáltatásai mellett, mint a könyvkölcsönzés, a könyvtáros számos egyéb tevékenységet is végez. Szervezünk nyelvtáborokat, gyerekfoglalkozásokat, játékesteket, felolvasómaratont, kézműves-foglalkozásokat, kiállítást, könyvbemutatót, és még sorolhatnám. A könyvtárban külön fiataloknak és felnőtteknek két nyelvű olvasókör működik. A könyvtári munkaközösség önkéntes bábszínházcsoportokat alapított, melyek szintén két nyelven tevékenykednek. Mindezek mellett pályázatokat írunk, hogy a fent említett programokat tovább színesítve kiszolgálhassuk az olvasók igényeit.

– Melyek a szakma kihívásai? Hogy érzi, az egyetem sikeresen felkészítette ezekre?

– Szakmai kihívásnak tekintem az idegennyelvű pályázatokhoz kapcsolódó munkát. Az elvégzett szak nem erre készítette fel, hiszen nem ez az irányultsága, viszont a gyerekfoglalkozásokon, táborok szervezésében alkalmazom az egyetemen szerzett tudást.

– Kinek ajánlaná a szakmát?

– A könyvtáros szakmát, a közhiedelemmel ellentétben, nem azoknak ajánlom, akik szeretnek olvasni, hanem azoknak, akik változatos munkakörben szeretnek emberekkel dolgozni, fontosnak tartják a tudás és értékek megőrzését, továbbadását, szívesen részt vesznek szakmai továbbképzéseken, konferenciákon, kreatívak, és ezt kamatoztatnák a programszervezésben is.

– A könyvtárosságon kívül milyen más szakmát ajánlana azoknak, akik jelenleg bölcsész szakon nyelveket tanulnak?

– Konkrét szakmát nem emelnék ki. Véleményem és tapasztalatom szerint széles a szakmai elhelyezkedés lehetősége. Sok esetben az adott munkakörhöz kapcsolódó feladatokat az alkalmazás után sajátítja el az ember, de számtalanszor hallottam már munkáltatóktól ezt a mondatot: „Olyan valakit keresünk, aki jól beszél románul.” De el lehet helyezkedni adminisztrációs munkakörökben, turisztikai területeken, és még lehetne sorolni.

– Miért menő ma könyvtárosnak és humán szakosnak lenni?

– Humán szakosnak és könyvtárosnak lenni azért menő, mert az élet számos területén lehet hasznosítani ezeket az ismereteket, nemcsak szakmai, de magánéleti szempontból is. Sosem gondoltam volna, hogy a könyvtárosszakma ennyire színes és változatos. A könyvtár ma már nemcsak dokumentumokat tároló hely, hanem közösségi tér, mely rengeteg izgalmas program szervezését teszi lehetővé.

KÓSA NOÉMI